

Danske Pottemagere

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af
1894

www.danskepottemagere.dk

Februar 2004

Nr. 6

Indholdsfortegnelse

Kære medlemmer	1
Sjælden udmærkelse	1
Portræt	2
Det faglige hjørne	2
Kellinghusen	3
Salgsbod	3
Det skæve hjørne	3
Grimmerhus	4
Ferietips	5
Operahuset i Sydney	6
Turen til Gottorp	8
Rejsetips	12

SORRING LERVAREFABRIK A/S
BERIT OG LARS, 8641 SORRING
TLF. 86957300 FAX. 86957009

Alt indenfor ler, glasur, råvarer, værktøj
Ovne, drejeskive til keramik sælges.
Ring og få en uforpligtende samtale.

Åbningstider:

Man – tors	7,30 - 16,30
Fre	7,30 - 14,00
Lør	10,00 - 13,00
Juli mdr.	10,00 - 14,00
Søndag lukket	

KÆRE MEDLEMMER

Med første nummer af pottemagerbladet i 2004 ønsker bestyrelsen jer alle sammen et godt nytår. Vi er godt i gang med at planlægge årets generalforsamling sidste weekend i Marts, som jeg håber på, mange vil melde sig til. Husk, at det er en enestående chance for at møde mange forskellige kolleger med hver sin bunke af viden og erfaring, holdninger og fremtidsdrømme i bagagen.

Vi arbejder også på højtryk på at gøre den moderniserede udgave af vores fælles hjemmeside klar og håber på at de sidste tekniske hindringer er blevet ryddet af vejen allerede når dette læses. Vores hensigt har været at gøre hjemmesidens lay-out mere spændende. Vi håber at flere i fremtiden vil stoppe op og gå ind på den, så det i sidste ende betyder flere henvendelser til de enkelte medlemmer.

Vi er glade for at have fået flere artikler fra det store udland med i dette blad. Der kan jo komme udlængsel over den enlige pottemager med januarmørket uden for værkstedsvinduet, så beretninger fra mulige rejsemål kan måske give tankerne vinger og føre dem væk fra kulde, trummerum og told&skat.

Redaktionen er som altid glad for enhver henvendelse med idéer til bladet. Ring til os, send en mail eller snak med os på generalforsamlingen!

Vi ønsker god fornøjelse med bladet.

Venlig hilsen, på bestyrelsens vegne,
Meike Diederichsen.

SJÆLDEN UDMÆRKELSE TIL POTTEMAGER FRA EUC SYD

Fra EUC-Syd har vi modtaget denne pressemeddelelse:

Torsdag den 25. september blev det konkrete bevis på en håndværksmæssig standard helt udover det sædvanlige overrakt til Marco Friis på EUC Syd. Et samlet karaktergennemsnit på 11,75, opnået i pottemagersvendeprøven, udløste en sølvmedalje, som blev overrakt af formand for det faglige udvalg, overglasurmaler Jens Larsen. Gennemsnittet er det højeste, der nogensinde er givet for en pottemagersvendeprøve.

Det er uhyre vigtigt for de gamle traditionelle håndværks overlevelse og videre udvikling, at der til stadighed uddannes unge mennesker, som udfordrer fagets grænser. Marco Friis er et flot eksempel på en ny håndværker, der har så høj en faglig standard, at det vil påvirke faget, fortæller Jens Larsen.

I perioden fra 1983 til 2002 er der opnået i alt 16 bronzemedaljer (som kræver et karaktergennemsnit på 10,5 – 11,2), men ingen sølvmedaljer. En guldmedalje er aldrig nogensinde uddelt i faget.

Marco Friis har haft flere forskellige lærepladser, senest og længst hos Rubjerg Pottemageri i Lønstrup ved Hjørring. Lærepladsen deltog naturligvis også i medaljeover-rækkelsen.

Dansk pottemagerforening ønsker hjertelig tillykke til Marco Friis og håber at han kan være en af de unge pottemagere, der kan bevare liv og udvikling i vores fag.

PORTRÆT

Det nye bestyrelsesmedlem Merete Klausen, født 1971 og opvokset på Als i Sønderjylland, startede på keramik linien på EFG- servicefag i Sønderborg så tidlig som i 1988-89, hvor hun første gang for alvor stiftede bekendtskab med keramikken. Men først efter endt studentereksamen, fabriksarbejde, højskoleophold og praktikophold hos hhv. pottemager Stig Korsholm, Helgenæs og modelgipser Fuhr Pedersen, Tåsinge, samt endnu engang 2. skoleperiode i Sønderborg og 6 ugers påbegyndt uddannelse på Seminariet for Kunsthåndværk og Design, Nørre Sundby, fik Merete læreplads hos Marie Würtz, Snaptun i 1996.

Fire gode år fik hun hos Marie, med en masse 'bonus' lærdom i form af kurser i begitning, gips, trend, raku og 'pip i røv heste' samt, ikke at glemme, en del rutine i tusindvis af middelalderbægre. I en kortere periode i uddannelsen var Merete desuden 'udlånt' til Annelise Rasmussen, Hovedgård Keramik, pgr. af Annelises midlertidige 'kolde' skulder.

I Marts 2000 blev Merete udlært og blev i firmaet en tid. Siden har hun arbejdet for Pottemager Tina Thomsen, Svendborg, Annelise Rasmussen, Hovedgård, Jens Chr. Ørting og Inge Sædam, Århus og Marie Würtz, Snaptun. Hun har sideløbende solgt sine ting i pottemagerboden, Den Gamle By i Århus, på marked på Christiania og i Horsens.

Siden november 2002 har Merete haft til huse i Hedensted, Rustik Butik, Østjylland. Her bestyrer hun et keramikværksted samt en butik, hvor mennesker med en psykisk lidelse er ansat som henholdsvis pottemagermedarbejdere og butiksassistenter. Her sælger hun ting fra

egen produktion samt emner der er lavet i Rustik Butiks regi.

Ved siden af dette leverer Merete keramiske morgenbordsprodukter til forskellige butikker, en lille forretning som startede, da Annelise Rasmussen havde produkterne med på formland messen i 2001.

I bestyrelsen har Merete været med til at tage initiativ til at ændre den fælles hjemmeside og er derfor meget aktiv på det område.

DET FAGLIGE HJØRNE

Af Melke Diederichsen

Der findes et fagligt hjørne på den tyske keramikforening Kalkspatz' hjemmeside www.kalkspatz.de, som jeg vil gøre jer opmærksom på. På undersiden 'Forum' kan man læse alle mulige faglige spørgsmål og svar. Om glasurer, om brændinger, når man har tekniske problemer osv.

Det kunne selvfølgelig være rigtig godt at oprette et lignende fagligt forum på vores egen hjemmeside, og det er da bestemt også noget, bestyrelsen arbejder for. Men indtil videre er vi vel nødt til at bruge vores blad til formålet, selv om der selvfølgelig kan gå lang tid fra spørgsmål til svar...

Jeg har et problem, som jeg måske kan få medlemmerne til at give mig nogle gode råd om:

Jeg brænder stentøj ved 1240 grader i oxyderende atmosfære og jeg pakker selvfølgelig ovnen så tæt som muligt. Der er utrolig meget glasurdamp i min ovn. Den slår sig selvfølgelig ned på pladerne, men det har jeg så nogenlunde styr på

ved at jeg pensler pladerne med lige dele kaolin og chamotte før glasurbrændingen.

Det jeg ikke har styr på, er stablematerialet. De søjler og støtter jeg indtil nu har brugt (de er købt i Tyskland), sætter sig alle sammen utrolig hurtigt fast mellem pladerne. Når jeg slår dem af, flosser de ud, der sidder rester af dem tilbage på pladen og pladerester tilbage på søjlerne, så jeg knap nok har lige søjler tilbage. Mine varer ryster som espeløv når pladerne kun balancerer nødtørftigt, og jeg er simpelthen godt og grundigt træet af det.

Er der en kollega, der kan anbefale noget godt og stabilt stablemateriale, eller som kan give mig et godt råd om, hvordan jeg skal behandle det, så det tager mindst muligt skade, så ring til mig, send en mail eller skriv et bidrag til næste nummer af bladet. 86 93 30 78 info@meikeskeramik.

KELLINGHUSEN

Mange vil kunne huske vores udflugt til fajanceværkstedet hos Christine von der Trenck i Kellinghusen efter generalforsamlingen i 2002. Vi blev jo dengang fotograferet til det lokale blad, det danske flag var hejst på rådhuset over for værkstedet, og der blev gjort meget ud af vores besøg.

Da vi senere forsøgte at få fat i den pågældende avisartikel og billederne for at bruge dem til vores eget blad, havde vi imidlertid ingen succes. Derfor blev redaktionen meget glad for en henvendelse fra Karl Ole Würtz, som simpelthen havde fundet den omtalte omtale på Kellinghusens egen hjemmeside!

Vil man se de danske pottemagere i Kellinghusen, skal man gå ind på www.fayencen-aus-kellinghusen.de hvor man under rubrikken *Führungen und Besichtigungen* kan finde en underrubrik *Wer uns schon alles besucht hat*. Hvis man ruller tilstrækkelig længe, kan man finde en lille artikel (på Tysk selvfølgelig), som fortæller om besøget – dog mest fra værkstedets egen synsvinkel.

SALGSBOD I DEN GAMLE BY I ÅRHUS

Kunne du tænke dig at opleve Den Gamle By i Århus indefra?

Vi har en bod til vores rådighed i Den Gamle By, hvor vi kan sælge keramik. Det er 1 af 3 boder på række, hvor de 2 andre boder sælger henholdsvis glas og træting.

Den Gamle By gør en særlig indsats i perioden 19. juni - 8. august for at levendegøre museet, så der er mange aktiviteter og mange gæster.

Hvis du kunne tænke dig at bruge denne bod gratis til salg af keramik i en periode i sommer, kan du henvende dig til: Christian Ørting - tlf. 86 17 90 37
e-mail: ingeichr@oncable.dk
Svar udbedes inden 1. april 2004

DET SKÆVE HJØRNE

Af Lisbeth Krings Jensen

Om foråret sælger jeg havepinde i butikken. Det er lerpinde, som jeg skriver plantenavne på med begitning, og som man stikker i jorden, så man kan holde styr på, hvad man har sået.

En af de frivillige damer som passer billetsalget på museet, var meget begejstret for mine havepinde, så hun fortalte om dem til nogle gæster, og opfordrede dem til at besøge mit værksted, så de selv kunne se, hvor flotte de var.

Gæsterne trådte ind i værkstedet og spurgte, om det var mig der lavede disse havepinde. Jeg viste dem frem, og fortalte, at jeg lavede dem til alle de mest almindelige krydderurter, som f.eks. dild, persille, basilikum, purløg, rosmarin osv., men at jeg også kunne lave dem på bestilling, hvis de havde specielle ønsker.

Og så var det altså at en af dem spurgte: "Er det så derfor, der dufter så godt her i værkstedet?"! Om hun seriøst troede at en pind der står "DILD" på, også dufter af dild, eller om det var mig der havde en MEGET krydret parfume på den dag, fandt jeg aldrig ud af, og jeg husker heller ikke, hvad jeg svarede på spørgsmålet, men det kan altså være en meget sanselig oplevelse at besøge Grimmerhus!!!

HUSK! Grin ikke af turisterne (før de er gået), for det er jo dem vi lever af!

GRIMMERHUS

Af Lisbeth Kring Jensen

På Grimmerhus vises i øjeblikket to udstillinger. I stueetagen kan man stadig se Bente Skjøttgaards fantastiske værker. Der er gulvvaser og landskabslignende skulpturer, alle glaseret med hendes karakteristiske fede glasurer i et væld af flotte farver.

På førstesalen åbnede udstillingen NETVÆRK EUROPA 2003 den 18.

januar. NETVÆRK EUROPA 2003 er navnet på et symposium, der for 3. gang blev afholdt på Guldagergård i slutningen af 2003. 11 talentfulde unge keramikere var inviteret til Guldagergård, for at udvikle deres kunstneriske udtryk og internationale kontaktflade. Et udvalg af de værker, der blev fremstillet på dette symposium kan ses på Grimmerhus, og det er der kommet en meget spændende udstilling ud af. De 11 keramikere er: Jeanette Hiiri, Anna Ulin og Josefine Holmquist fra Sverige; Jacqui Chanarin, Louise Gilbert Scott og Carole Pearson fra England; samt Alikka Garder Petersen, Gert Valentin Haugbøl, Anna Olivia Kristiansen, Tanja Møller Jensen og Trine Fjord Hansen fra Danmark.

Begge udstillinger kan ses til og med den 29. februar 2004.

Den 7. marts åbner udstillingen GMUNDEN KERAMIK i hele huset. Det er en udstilling der tidligere har været vist på det østrigske keramikmuseum i Gmunden. Udstillingen viser værker af 12 anerkendte kunstnere fra henholdsvis Østrig, Tyskland, Tjekkiet og Spanien.

Udstillingen kan ses til og med den 23. maj 2004.

KØB – SALG – BYTTE

Jeg vil gerne købe en billig styrtavle til el-ovn. Kontakt Lone Simonsen på tlf. 86 13 46 24 eller 24 45 44 74.

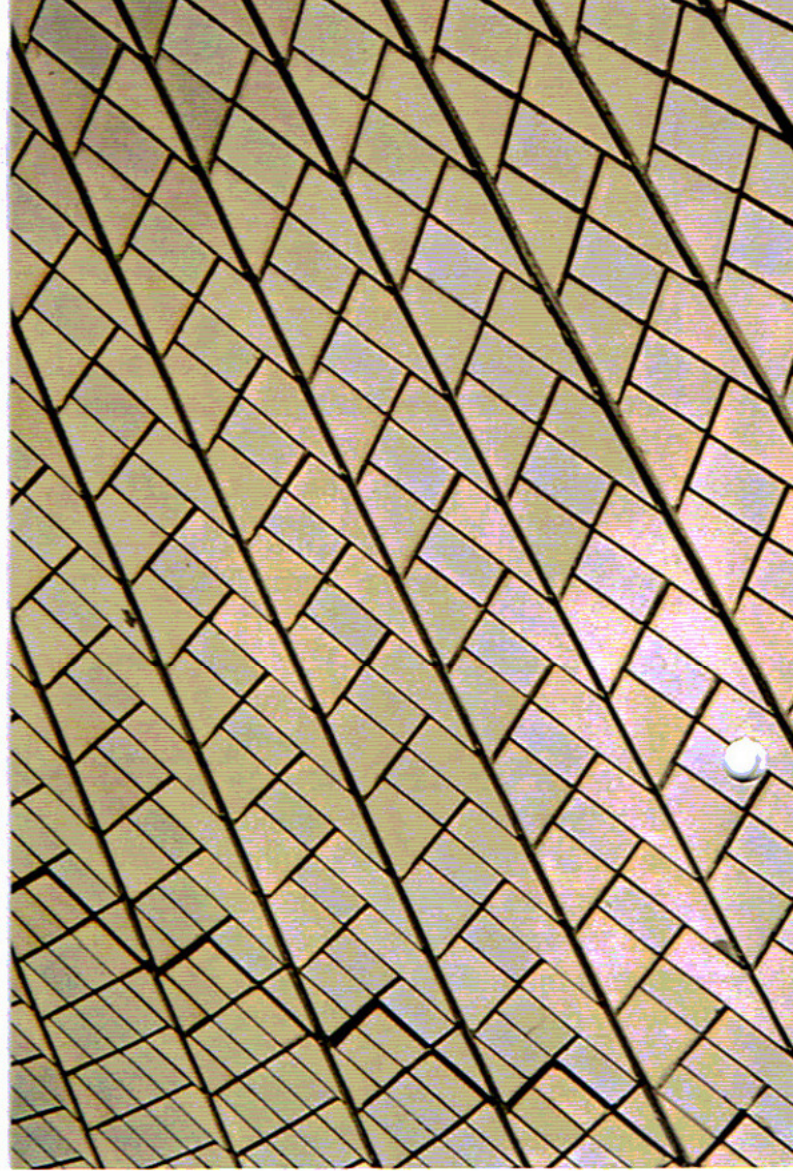
FERIETIPS

Af Inge Sædam og Jens Christian Ørting

Hvis man er på biltur i Alsace kan vi anbefale at besøge 2 pottemager-byer ca. 20 km nord for Strasbourg som er berømte for deres keramik. Den mest interessante er Betschdorf, hvor der er ca. 15 værksteder, som alle fremstiller saltglaseret stentøj i høj kvalitet. I byen er der også et flot keramik-museum. Noget af det vi fandt imponerende ved Betschdorf var de meget smukke gavlvendte facader mod hovedgaden. Det var tydeligt, at pottemagerne har været og er meget velhavende i denne by. Klik ind på byens hjemmeside www.betschdorf.com og se mere.

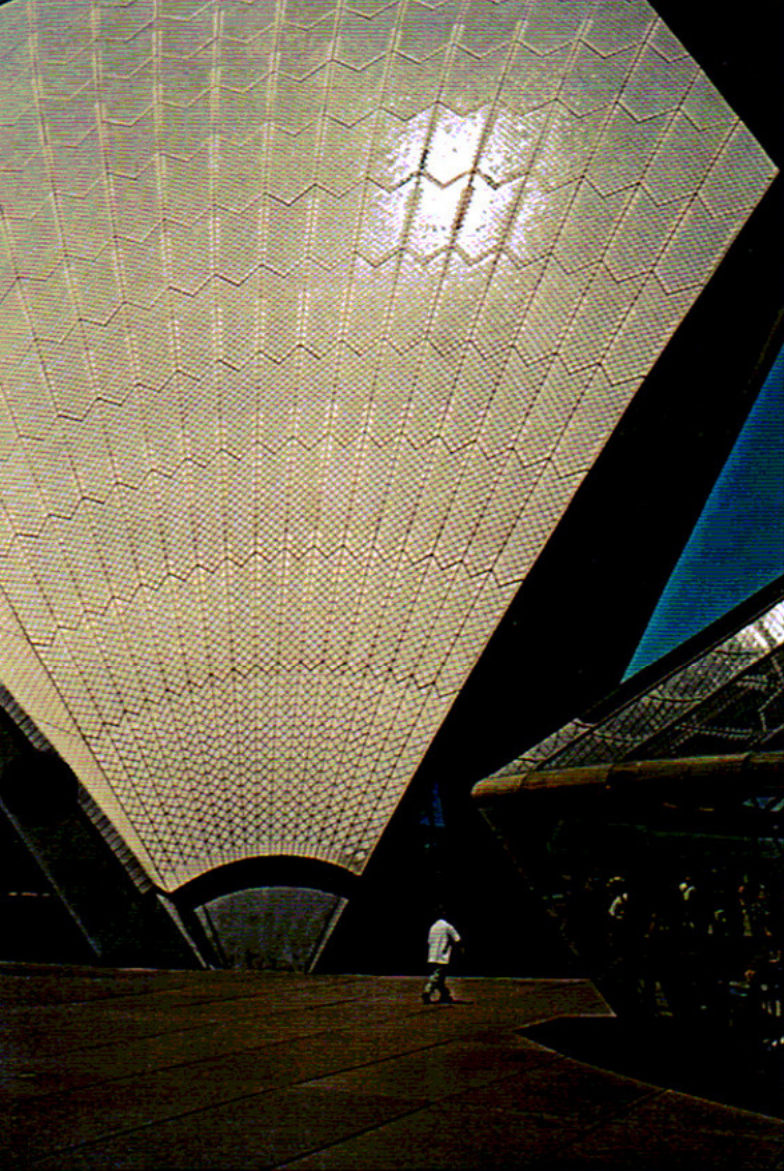
Ca. 7 km sydøst for Betschdorf ligger Soufflenheim, hvor der udelukkende bliver fremstillet lertøj. Byen så ikke så velhavende ud som Betschdorf, men også her var der mange værksteder som var et besøg værd.

En dansk pottemagers oplevelse af
operahuset i Sydney

OPERAHUSET I SYDNEY

Af Lisbeth Kring Jensen

Jeg er lige kommet hjem fra en fantastisk 3 ugers juleferie i Australien. Jeg havde hjemmefra fundet adresser på et par pottemagere og keramikgallerier jeg gerne ville besøge, men det fik jeg nu ikke så meget ud af. Flere af dem havde nemlig sommerferielukket og resten lavede noget keramik, det ikke er værd at skrive om.

Men jeg besøgte flere aboriginal-gallerier, og blev dybt fascineret af urbefolkningens malerkunst. Det laver de flotteste naivistiske billeder udelukkende ved hjælp af tusindvis af små prikker på lærredet. Det er en teknik jeg godt kunne

tænke mig, at prøve at overføre til min keramik.

En anden kæmpe oplevelse på min rejse, var at besøge Jørn Utzons Operahus i Sydney. Selve arkitekturen både ude og inde er jo helt ubeskrivelig flot og unik, og så gik det op for mig, at der jo også er meget keramik i den smukke bygning.

Overfladen på de 10 "skaller" som bygningen består af, er nemlig beklædt med tusindvis af fliser fremstillet hos Höganäs i Sverige. Jørn Utzon brugte 2 år i tæt samarbejde med Höganäs, for at udvikle de perfekte fliser. De bliver kaldt "selvrensende fliser", fordi de er næsten 100% tætte, og derfor ikke absorberer skidt og snavs, og nemt vaskes rene af regnen. For at reducere refleksionen designede Utzon en let riflet overflade på hver flise.

Fliserne blev fremstillet i 2 farver: En blank råhvid og en mat cremefarvet, som blev lagt i et specielt diagonalt mønster på hver af de 4220 pilformede sektioner, som havde den samme krumning som taget. De råhvide fliser blev brugt som bundfarve, mens de cremefarvede omridsede hver sektion, og dannede mønstre på de øverste tagrygge og nederste dele af de små "skaller".

For Utzon var det af største betydning at vælge de helt rigtige fliser. Han ønskede nemlig, at taget skulle få tilskuerne til at associere med: "Den farve snedækkede bjerge får ved solnedgang; en smuk lilla og lyserød refleksion fra blandingen af mat sne og blank is!"

Det første spadestik til Operahuset blev taget i marts 1959, arbejdet med at lægge de mange fliser på, blev påbegyndt i februar 1966, og var færdigt i marts 1967, og først i oktober 1973 stod Operahuset helt færdig.

TUREN TIL GOTTORP

Septembers himmelen var virkelig blå, da 18 veloplagte Danskere – pottemagere og deres ledsagere – mødtes på parkeringspladsen uden for Gottorp slot ved Slesvig.

Det store, hvide barokslot var i sig selv et imponerende syn i det dejlige solskin. Alle vegne på plænerne rundt om slottet sås desuden skulpturer og objekter, som man fik lyst til at kigge nærmere på. Det var der dog ikke tid til, fordi vi skulle starte dagens program på restaurant 'Riva' fem minutters gang fra slottet, hvor vi havde bestilt bord med udsigt over fjorden.

Slesvig ligger ikke længere end en halv times kørsel fra grænsen, og Gottorp Slot har været hovedsæde for Dronning Margrethes forfædre, men der blev alligevel konstateret kulturforskelle mellem Danmark og Tyskland under den livlige snak ved middagen. (Var der nogen der sagde plastikvinduer?)

I praksis fik vi kulturforskellen at mærke senere, da den lille danske forenings kasserer skulle betale entré ved museet: Gottorp Slot, der trods alt nærmest er på størrelse med Nationalmuseet i København, havde ingen kortautomat! Euro havde vi heller ikke nok af, så vi måtte finde de nødvendige kroner i forskellige punge – og fik et par blanke euromønter som byttepenge.

Vores dansk fødte guide tog over herfra og tog forsamlingen med på en to timer lang gåtur gennem slottets stuer, gange, værelser og sale, hele tiden med keramikken som rettesnor.

Lertøjet

Som det sig hør og bør startede vi selvfølgelig med lertøjet. Her var Tut fra Sorring i sit es, og guiden fandt hurtigt ud af at supplere sine egne oplysninger med Tuts viden om de forskellige potters funktion samt deres danske navne.

De udstillede genstande var lige så hvidbegittede, horndekorerede og blyglaserede som det danske historiske lertøj, vi kender. De fleste mønstre i dekorationerne virkede også bekendt.

Foruden fiskefade, karmfade, brændevinsdunke og forskellige andre, kendte potter, stødte vi imidlertid også på mere eksotiske ting. Der var for eksempel en meget stor såkaldt *stylepe*, nærmest en overdimensioneret osteklokke, der blev brugt til at holde maden varm oven på kakkelovnen for dem der kom senere hjem. Nogle meget kunstfærdigt dekorerede stjærtopper med låg og modelleret figur som knop, viste sig at være en forfinet form for barselspotte. Særlig meget fyldte *høstpotterne* i billedet – nogle imponerende store, rigt dekorerede potter med ører og hvælvet låg, der blev brugt til at servere middagsmad for folkene i marken ved høsttid.

Fajance

Rundvisningens næste afsnit havde nogle medlemmer glædet sig særlig meget til: salen med fajanceplatter.

Tallerkener, skåle og fade i alle mulige variationer prydede væggene her. Den stærke 'Kellinghusen'-gule farve fangede straks øjet og vi kunne falde i svime over de kunstfærdigt udførte penseldekorationer. Nu vi lige havde forladt lertøjet,

kunne vi dog også se, hvor de havde deres oprindelse – der var mange motiver og ornamenter fra lertøjet, der gik igen.

De mest velholdte platter og tallerkener var dem, der allerede i oprindelsen havde haft en pyntefunktion, altså fx konfirmations- og årstallerkenene. Guiden beklagede, at der sjældent er bevaret komplette spisestel.

I sin blomstringstid havde der været hen ved hundrede fajancefabrikker i Slesvig Holsten og man kunne i udstillingen se varianter af det samme motiv fra forskellige værksteder.

Når vi havde kigget nok på platterne, kunne vi i nogle montere beundre et lille udpluk af fajancefabrikkenes øvrige produktion. Ud over forskellige terriner og lågkrukker var der fx noget så uundværligt som en anordning til opbevaring af lommeuret, et skrivesæt med modelleret hund (hunden som symbol på trofasthed), eller hvad med en kunstfærdigt modelleret mandefigur, der i virkeligheden var en skjult snapsekande? (Brændevin var ilde set og skulle smugles ind i selskabslivet ad udspekulerede veje)!

Fajancen blev med tiden mere og mere brugt til pyntegenstande. Når man modellerede de buttede damer og fornemme herrer i figurgrupperne, gik de finere træk imidlertid fløjten under den tykke tinglasur. Man forsøgte at råde bod på det ved at male nogle virkelig sirlige penselstrøg oven på de udflydende ansigtstræk. Det giver et for vor tids øjne ofte pudsigt resultat, som man ikke kan lade være med at smile ad.

Kakler og fliser

På vores videre gang gennem museet stødte vi også på et betydeligt antal kakler (brugt til kakkelovne) og fliser (brugt til vægbeklædning). Ved Slesvig Holstens vestkyst beklædte de velhavende kaptajner eller storbønder i 1700tallet væggene i deres pæne stue med blåmalede fliser fra Delft i Holland. Længere henne i udstillingen så vi også hele kakkelovne.

Kineserier

Indflydelsen fra Holland var stor, for det var herfra de nordtyske sømænd satte ud på langfart. Hollænderne var nogle af de første til at importere varer fra Kina, og ud over at sætte fajancebølgen i gang i et forsøg på at efterligne det fine porcellæn, fragtede de også store mængder af den ægte vare til Europa.

Kinesisk porcellæn var på mode, og det skulle være blå på hvidt. Vores guide fortalte, at de mange forskellige farver i den originale kinesiske porcellænsproduktion var knyttet til bestemte anledninger. Det i Europa så populære blå-hvide porcellæn blev i Kina såmænd kun brugt til begravelser - men det fortalte man selvfølgelig ikke til de hollandske købmænd. Ville Europæerne helst købe begravelsesporcellæn, så dem om det!

Den efterhånden mere og mere forfinede fajanceproduktion overtog det kinesiske formsprog, og man ser således lige så mange små kinamænd på det uægte porcellæn som på det ægte.

Stengods

Nu skulle turen efter vores guides udsagn komme til fajancens efterfølger – 'stentøjet'. Vi blev vist rundt i en solfyldt sal med karnap, hvor montrene var fyldt

med Ja, hvad var det nu egentlig det var? Der stod tobaksdåser, dessertkølere, småstatuer og tulipanvaser, alt sammen støbt og modelleret med krummelurer og gesvejsninger, der imidlertid efter pottemagernes fagligt funderede overbevisning i hvert fald *ikke* var stentøj.

Guiden rystede ganske vist i sin grundvold, da fejlen blev påpeget, men endte med at være helt forhippet på at få skrevet de danske udstillingstekster om. Hvad var der gået galt? Tja, det tyske ord *Steingut*, fajancens efterfølger, som betegner den særlige produktionsproces, hvor leret bliver forglødet ved ca 1000 grader og efterfølgende glasurbrændt ved ca 800 grader, var blevet oversat til det danske *stentøj*, fordi der simpelthen ikke findes et dansk ord for *Steingut*.

I Danmark falder 'Steingut' ganske enkelt ind under begrebet fajance. Der bliver ikke gjort forskel på de to keramiktyper, selvom man må sige, at det er to vidt forskellige fremstillingsprocesser (fajance er jo sådan set tinglaseret lertøj). At det danske *stentøj* egentlig svarer til det tyske *Steinzeug* var der ingen, der havde lagt mærke til. For at undgå fagforbistring i fremtiden foreslog vi, at Gottorp Slot skulle indføre et nyt begreb på dansk, nemlig *stengods* for *Steingut*.

Moderne design

Rundvisningen sluttede i nutiden, i museets afdeling for moderne kunst, keramik og design, hvor også danske keramikere er repræsenteret. Der var også udstillet glas, tekstil, træ, møbeldesign, sølv (Georg Jensen) og industriel design, men keramik var der mest af.

Som Dansker kunne man straks kende Alev Sisbye, Kirsten Sloth, Bodil Manz,

Gertrud Vasegaard, Ursula Munch Petersen og Hans og Birgitte Börjeson fra Fulby stentøj, men vi savnede også noget keramik af nyere dato. Det galdt i øvrigt for udstillingen som helhed, så måske er den nutidige keramik simpelthen ikke blevet gammel nok til at komme på museum?

Også i denne afdeling var der småfejl (både fagsproglige og indholdsmæssige) i de danske tekster til udstillingen, som vi straks gjorde guiden opmærksom på. Hun var meget taknemmelig for vores input og syntes hun havde fået lige så meget ud af rundvisningen, som vi havde. Turen havde da også taget os to timer i stedet for de forventede 1½ og vi var alle godt trætte i benene og fyldt med indtryk da vi igen stod uden for museet.

Pottemageren i Slesvig

Vores kontaktperson i Slesvig, Pottemagermester Kay Wendt, ventede allerede for at forklare os vejen til sin butik i Slesvig centrum.

Kay Wendt blev uddannet hos Rüdiger Stock i Kappeln fra 1984-88 og arbejdede også de fleste svendeår hos ham. Her arbejdede han både med lertøj og stentøj, med traditionel hornmaleri og med avancerede glasurer. I sit sidste svendeår tilbragte Kay en periode hos pottemager Uwe Löllmann i Hilzingen ved Bodensee for at lære at arbejde med træfyrede ovne. Han aflagde mesterprøve i 1992 og etablerede sig kort tid efter med værksted og en lille butik i et rækkehus i Slesvigs udkant.

Først levede han af en-gros salg, hvoraf en stor del var ordrer for et værksted ved den nordtyske vestkyst, et af flere værksteder der producerer en bestemt slags brugsting – gråt stentøj med blå hornmaleri – og som desuden drev en

butik i Slesvig centrum. Da værkstedet lukkede, fik Kay chancen for at overtage hele produktionen, samt butikken i Slesvig.

Her har Kay i løbet af de sidste år opbygget en gavebutik i en af de ældste bygninger i Slesvigs gamle bydel – fundamentet kan dateres tilbage til Knud Lavards tid i 1100tallet. Ud over sin egen keramik sælger han strik og gaveartikler. Han passer selv butikken to dage om ugen og har personale til de andre dage for at kunne være på værkstedet, som vi desværre ikke havde lejlighed til at se.

Brændefyret stentøj

Til gengæld fik vi serveret te og kaffe i butikken, og dem der havde tid og overskud til det kunne blive til en snak med Kay. Han fortalte bl.a. om den del af sin produktion, der bliver fremstillet i en brændefyret ovn, hvor den eneste glasur består af den aske der smelter ned på godset under den fem døgns lange brænding. Krukkerne bliver drejet med en særlig langsom drejeteknik, hvor det gælder om at fange en rytme i formen som harmonerer med de flammer den senere udsættes for. Der står en lang håndværkstradition fra det Fjerne Østen bag denne specielle fremstillingsmåde, og Kay har haft disse krukker med på censurerede udstillinger. Han træbrænder en gang om året i en ovn han deler med en anden pottemager i nærheden.

De sidste pottemagere sluttede udflugten af med at gå en lille tur ned ad Töpferstraße til Slesvigs gamle centrum i nærheden af Kays butik. Der ligger der en meget speciel gade, kaldet Schleswiger Holm, hvor de små, nysselige borgerhuse er anbragt i en cirkel omkring en slags torv, men som noget særligt er det kirkegården og begravelseskapellet der ligger i dens midte!

Vi synes vi havde en dejlig dag med masser af spændende indtryk og vil helt sikkert prøve at arrangere en udflugt for pottemagere igen.

REJSETIP

Troels Kvorning har gjort os opmærksom på et udflugtsmål på Skive-egnen. Nord for Højslev, på halvøen Lundø, finder man en gammel transformatorstation, som ikke ser ud af ret meget udefra, men som indvendig gemmer på vidunderlige udsmykninger i keramiske fliser. Man kan se et billede af den på skive-egnens turistbureaus hjemmeside, når man via *seværdigheder* klikker sig ind på *skulpturguiden*. Der er et oversigtskort, og når man klikker på *Hald*, finder man Christel Bækgaards transformatorstation, som hun udsmykkede i 2000.

Men bedst er det selvfølgelig, at tage derhen og kigge selv!

DEADLINE

Sidste frist for breve, henvendelser, annoncer og indfald er 1. Maj 2004.

Til Meike Diederichsen

Malling Bjergetvej 66

8340 Malling

86 93 30 78

info@meikeskeramik

Ansvarshavende redaktør: Meike Diederichsen.

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98

fra lertøjssamlingen på Gottorp Slot

